

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.007/2015/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Budai Anikó ügyvéd által képviselt felperesnek - a Kolozsvári és Waldmann Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Waldmann Gábor ügyvéd) által képviselt alperes ellen gépjármű törzskönyvének kiadása és egyéb követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2014. november hó 26. napján kelt 13.P.21.869/2014/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**:

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a **(autó forgalmi rendszáma)** forgalmi rendszámú Fiat Grande Punto típusú gépjármű törzskönyvét.

Jelen ítéletével pótolja továbbá az alperesnek a fenti gépkocsira a gépjármű-nyilvántartásba az alperes javára bejegyzett opciós jog törlésére irányuló hozzájáruló nyilatkozatát.

A felperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 167 000 (százhatvanhétezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Felhívja a felperest, hogy hivatalos lelet készítésének terhe mellett fellebbezésére rőjon le további 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 128 000 (százhuszonnyolcezer)Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A felperes és az alperes jogelődje, a **(alperes jogelődje)** Zrt. (a továbbiakban: alperes) 2007. szeptember 21. napján **(kölcshszerződés száma)**. számmal jelölt deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek egymással, amely alapján az alperes 2 185 000 Ft kölcsönt folyósított a felperes részére a **(autó forgalmi rendszáma)**. forgalmi rendszámú Fiat Grande Punto személygépkocsi vételárának finanszírozása céljából. A kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a felek a kölcsön visszafizetésének biztosítására a kölcsönből finanszírozott gépjárműre egyrészt opciós jogot alapítottak az alperes javára, másrészt adásvételi szerződést kötöttek.

Az adásvételi szerződésben rögzítették, hogy a szerződés az azt megelőző napon lép hatályba, amikor a kölcsönbevevővel szemben olyan jogerős bírósági, vagy egyéb határozatot hoznak, vagy okiratot végrehajtási záradékkal látnak el, amely alapján ellene végrehajtás kezdeményezhető, illetve az azt megelőző nap, amikor a jogszabály által erre feljogosított szervek a kölcsönbevevővel szemben közvetlen végrehajtást indítanak.

Az opciós jog időtartamáról akként állapodtak meg az opciós szerződés 4. pontjában, hogy az alperes a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a felperes maradéktalanul nem teljesítette. Az opciós szerződés 7. pontja szerint ugyanakkor akként rendelkeztek, hogy az alperes a vételi jogát akkor gyakorolhatja, ha a felperes a kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontra nem tesz eleget a fizetési kötelezettségének, vagy ha a kölcsönszerződés felmondásra kerül.

Az opciós szerződés 6. pontjában a felek az alperes javára alapított vételi jog biztosítására a gépjárműre elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki, az azonban a gépjármű-nyilvántartásba, illetve a törzskönyvbe nem került bejegyzésre.

A kölcsönszerződés részévé vált az alperes **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzata, amely egyebek között az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

- IV.7. pont: „Amennyiben az elsődleges biztosíték opció és az egyedi kölcsönszerződés futamideje 5 évnél hosszabb, a Kölcsönbevevő köteles a hitelező felszólítására az eredeti feltételekkel egyező tartalommal ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő 3 hónap.”

- IV.9. pont: „Amennyiben a Kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a Hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

- VI.1. pont: „A Kölcsönbevevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a Hitelező javára - a Felek között létrejött szerződésnek megfelelően - a vételi jogot, vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni, és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a Hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.”

- XII. 1. pont: „A Hitelező jogosult az Üzletszabályzat módosítására. Az Üzletszabályzat módosítását annak hatálybalépése előtt legalább 15 nappal korábban ajánlott levélben megküldi a Kölcsönbevevőnek.

Amennyiben a Kölcsönbevevő a fenti határidőn belül írásban nem nyilatkozik, az Üzletszabályzat módosítását a Hitelező a Kölcsönbevevő által elfogadottnak tekintheti. Az Üzletszabályzat módosítása a hatályba lépésétől kezdve vonatkozik a még le nem járt kölcsönszerződésekre.”

Az alperes a **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzata helyébe 2009. augusztus 1. napjával a **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzatát léptette. Ennek V.6. pontja szerint: „A Hitelező javára az eszközből megvásárolt gépjárműre - a felek között létrejött opciós szerződéssel - alapított opciós jog ún. „zárt opció”, azaz a Hitelező opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától kezdődően gyakorolhatja az opciós szerződésben kikötött időtartam alatt...”

Az alperes az opciós szerződés aláírásától számított öt év elteltével nem hívta fel a felperest arra, hogy engedjen újabb opciót, a felperes ugyanakkor kérte az alperestől a gépjármű törzskönyvének kiadását, amelytől az alperes elzárkózott.

A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a gépjármű törzskönyvének kiadására, továbbá, hogy a bíróság az alperesnek a gépjármű-nyilvántartásba bejegyzett opciós joga törléséhez szükséges jognyilatkozatát ítéletével pótolja. Álláspontja szerint az opciós szerződés 4. és 7. pontja együtt értelmezendő, eszerint az opciós jog a kölcsönszerződés megkötésétől számított öt éven belül gyakorolható, a szerződés 7. pontjában részletezett feltételekkel. Az alperes az öt éves időtartamon belül opciós jogával nem élt, az öt év elteltével, 2012. szeptember 21. napján opciós joga megszűnt, ezért megszűnt az annak biztosítására alapított elidegenítési és terhelési tilalom is, így az alperesnek nincs jogalapja a törzskönyv birtokban tartására. Kifejtette, miután az opciós jogot legfeljebb öt éves időtartamra lehet kikötni, a Ptk. 375. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 374. § (2) bekezdése értelmében az üzletszabályzat ismételt vételi jog engedélyezését szabályozó 7. pontja a Ptk. fenti rendelkezéseinek megkerülésére irányul, ezáltal semmis. Érvelése szerint az alperes az adásvételi szerződés alapján sem jogosult magánál tartani a gépkocsi törzskönyvét, egyrészt ugyanis ez a szerződés színtelt, mert nem terjedt ki a szándéka a gépjármű eladására, másrészt a hatályba lépését szabályozó 4. pontját jogerős ítélet közérdekű perben tisztességtelennek minősítette.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint az opciós szerződés 7. pontjából és a **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat helyébe lépett **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat V.6. pontjából kitűnően a javára alapított vételi jog ún. zárt opció, amely a kölcsönszerződés felmondásának napján nyílik meg, így az a felperes álláspontjával szemben nem járt le 2012. szeptember 21-én, azaz a szerződés megkötését követő öt év elteltével. Kiemelte továbbá, mindkét üzletszabályzat rendelkezése szerint csak akkor köteles kiadni a törzskönyvet és az opciós joga törléséhez szükséges jognyilatkozatot, ha a felperes a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, ami azonban nem történt meg. Hangsúlyozta, hogy a törzskönyv birtokban tartására az üzletszabályzat IV.9. pontja is lehetőséget ad, az önálló biztosítéknak tekinthető.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 10 000 Ft perköltséget, míg leletezés terhe mellett ugyancsak 15 napon belül 30 000 Ft eljárási illetéket. Határozatának indokolása szerint a vételi jog gyakorlásának időtartamára vonatkozó szerződéses rendelkezést érvénytelennek ítélte, miután az a Ptk. 375. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 374. § (2) bekezdésébe ütközik. Hangsúlyozta, a szerződés részévé vált **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat IV/7. pontjának tisztességtelenségét a Szegedi Ítéltábla jogerős ítéletével megállapította (Pf.I.20.452/2007/3.), amely a perbeli szerződésre is irányadó. Megítélése szerint a felperestől elvárható volt, hogy az egyes szerződéses rendelkezések érvénytelenségéről tájékozódjon, így az üzletszabályzat fenti pontja helyébe a **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat vonatkozó rendelkezései léptek. Nem fogadta el az alperes zárt opcióval kapcsolatos okfejtését, ellenben a **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat V.6. pontja és az opciós szerződés 4. pontjának értelmezése alapján megállapította, hogy az alperes a vételi jogát legfeljebb a szerződés aláírásától számított öt éves időtartam alatt gyakorolhatta volna, ezen belül pedig legfeljebb addig az időpontig, amíg a felperes a kötelezettségeit teljes mértékben nem teljesítette. Rámutatott, az alperes a fenti időtartamon belül opciós jogával nem élt, így az az öt év elteltével megszűnt.

Ennek ellenére nem ítélte megállapíthatónak, hogy az alperes a törzskönyvet jogcím nélkül tartja birtokban. Elfogadta ugyanis azt az alperesi álláspontot, amely szerint az üzletszabályzat IV/9. és V/7. pontjaiban foglalt kikötései alapján a törzskönyv birtokban tartására vonatkozó rendelkezés egy atipikus, önálló, az opciós és az adásvételi szerződéstől független biztosíték, amely alapján az alperes a szerződés teljesítéséig jogosult a törzskönyv birtokban tartására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása, a

keresetének helyt adó döntés meghozatala iránt. A keresetében kifejtett jogi álláspontját fenntartva kiemelte, a törzskönyv alperesi birtokban tartására vonatkozó kikötés nem tekinthető atipikus jellegű önálló biztosítéknak, az üzletszabályzat IV/9. és V/7. pontjának ekként történő értelmezése lényegében az opciós jog burkolt meghosszabbítását jelentené, amelynek érvénytelenségét maga az elsőfokú bíróság is megállapíthatónak ítélte.

Véleménye szerint az alperes által hivatkozott **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat a perbeli kölcsönszerződésre nem alkalmazható, azt ugyanis az alperes a szerződés megkötését követően fogadta el.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartotta álláspontját, miszerint az opciós szerződés 7. pontja értelmében az opciós jog gyakorlására kikötött öt éves határidő attól a naptól kezdődik, amikor az opciós szerződés 7. pontjában kikötött feltétel bekövetkezik, az üzletszabályzatok IV/9. és V/7. pontjai pedig akkor teszik kötelezővé a hitelező számára a gépjármű törzskönyvének, továbbá az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges jognyilatkozatnak a kiadását, ha a kölcsönbevevő valamennyi fizetési kötelezettségét teljesítette. Erre pedig a perbeli esetben nem került sor. Továbbra is állította, hogy a gépjármű törzskönyvének birtokban tartása nem az opciós szerződéshez kapcsolódó, hanem a kölcsön visszafizetésének önálló, atipikus biztosítéka, ezért az opciós jog megnyílásának időpontja a törzskönyv kiadása szempontjából közömbös.

A fellebbezés **alapos**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban részben téves jogi következtetésekre jutott a alábbiak szerint.

Nem vitás tény, hogy a perbeli esetben a peres felek a közöttük létrejött kölcsönszerződés biztosítékeként opciós-, valamint adásvételi szerződést kötöttek, és helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az opciós szerződésben a vételi jogának gyakorlását a szerződés 7. pontjában megjelölt feltétel bekövetkezéséhez kötötték. Amint azonban azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította, téves az az álláspontja, hogy az opciós jog gyakorlására nyitva álló 5 éves időtartam kezdő időpontja a vételi jog gyakorlására meghatározott feltétel bekövetkezése, azaz a kölcsönbevevő bármely fizetési kötelezettségének elmulasztása esetén az esedékességtől számított 15. nap, vagy a kölcsönszerződés felmondásának a napja. Ilyen kitételt ugyanis sem az opciós szerződés, sem a perbeli kölcsönszerződés részét képező **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat nem tartalmaz. Az opciós szerződés alperes által hivatkozott 7. pontja kizárólag az opciós jog gyakorlásának feltételét határozza meg, a vételi jog időtartamáról és annak kezdő időpontjáról viszont a szerződés 4. pontja rendelkezik, amely egyértelműen, félre nem érthető módon rögzíti, hogy az alperes az opciós szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt gyakorolhatja a vételi jogát, de 5 éven belül is megszűnik ez a jogosultsága, ha a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésből eredő tartozását maradéktalanul teljesítette.

Az Üzletszabályzat IV/7. pontja az ismételt vételi jog biztosításáról rendelkezik annak kimondásával, hogy „amennyiben az elsődleges biztosíték opció és az egyedi kölcsönszerződés futamideje 5 évnél hosszabb, úgy a kölcsönbevevő köteles a hitelező felszólítására - az eredeti feltételekkel egyező tartalommal - ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő három hónap”. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a támadott kikötés a Ptk. 374. § (2) bekezdésének kógens rendelkezését megkerüli, mivel a hitelező egyoldalú hatalmasságot kap arra vonatkozóan, hogy egyoldalú felszólítással kötelezze - változatlan tartalommal - újabb opciós szerződés kötésére a kölcsönbevevőt. Az alperes hivatkozásával szemben nem az történik, hogy az adósnak a megszűnt biztosíték helyett új biztosítéket kell adnia,

hanem ezzel a konstrukcióval az 5 évre szóló opciós szerződést a hitelező - a Ptk. rendelkezését megkerülve - „meghosszabbíttatja”. Mindemellett helytállóan utalt az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy a **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat opciós jog gyakorlására, illetve meghosszabbítására vonatkozó, a perbeli kölcsönszerződés részét képező **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat IV/7. pontjával megegyező tartalmú rendelkezésének a tisztességtelensége közérdekű perben megállapításra került (Csongrád Megyei Bíróság P.21.792/2006/20., Szegedi Ítélet tábla Pf.I.20.452/2007/3.), következésképp a perbeli szerződés részét képező üzletszabályzati rendelkezés annak tisztességtelensége okán ugyancsak érvénytelen.

Nincs jelentősége annak, hogy az alperes által hivatkozott **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. üzletszabályzat V/6. pontja valóban úgy értelmezhető, hogy az opciós jog gyakorlására nyitva álló idő akkor veszi kezdetét, amikor bekövetkezik a vételi jog gyakorlására alapot adó feltétel. A **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat ugyanis az alperes állításával szemben nem váltotta fel a peres felek jogviszonyában a **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzatot, így annak V.6. pontja a jelen ügyben nem alkalmazható az alábbiakra figyelemmel.

Nem vitás, hogy a felek között nem jött létre olyan tartalmú megállapodás, amely szerint az egyedi kölcsönszerződésben megjelölt üzletszabályzatot egymás közötti viszonylatukban felváltaná az alperes **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzata. Az alperes nyilvánvalóan a **(üzletszabályzat 1. jelölése)**. számú üzletszabályzat XII.1. pontjának arra a rendelkezésére alapozva állította, hogy az újabb üzletszabályzata a korábbi helyébe lépett, amely rendelkezés lehetővé tette a hitelező (az alperes) számára az üzletszabályzat egyoldalú módosítását. Az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 240. § (1) bekezdése szerint azonban a létrejött szerződést a felek főszabály szerint csak közösen módosíthatják, a szerződés egyoldalú módosítása rendkívüli és kivételes esetben történhet meg a másik felet védő garanciális szabályok maradéktalan betartása mellett. A jelen ügyben irányadó, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) szigorúan behatárolt körben, kizárólag a kamat, díj és egyéb szerződési feltételek egyoldalú módosítására adott speciális felhatalmazást a hitelező számára, de ezt is csak akkor, ha az erre vonatkozó feltételeket a szerződés külön pontban egyértelműen részletezi. Mivel a perbeli üzletszabályzat XII.1. pontja mindenféle korlátozás nélküli módosítási jogot ad az alperes részére, ez ellentétes a Hpt. rendelkezésével és a Ptk. 240. § (1) bekezdésében rögzített azon főszabállyal, amely szerint a felek ha jogszabály kivételt nem tesz, közös megegyezéssel módosíthatják a szerződés tartalmát. Ez egyben azt jelenti, hogy az alperes számára egyoldalú és korlátlan szerződésmódosítási jogot biztosító üzletszabályzati rendelkezés az alperessel szerződő félre indokolatlanul hátrányos, ezért tisztességtelen (Ptk. 209. § (1) bekezdés, BDT2008. 1828). A perbeli szerződés nem vitásan fogyasztói szerződés, ezért az üzletszabályzat fentiek szerint tisztességtelennek minősülő XII.1.pontja a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése értelmében semmis, következésképpen annak alapján a **(üzletszabályzat 2. jelölése)**. számú üzletszabályzat, illetve annak rendelkezései nem váltak a perbeli kölcsönszerződés részévé.

Minderre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az opciós szerződés 4. pontja alapján az alperes vételi joga a szerződéskötéstől számított 5 év elteltével, azaz 2012. szeptember 21. napján megszűnt.

A szerződési szabadság elvéből következően - ilyen tartalmú jogszabályi tiltás hiányában - nincs akadálya annak, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként kössenek ki a felek a hitelező javára a kölcsönből finanszírozott gépjárműre elidegenítési és terhelési tilalmat, illetve a törzskönyv birtoklásának jogát mindaddig, amíg a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti maradéktalanul. A perbeli esetben azonban a felek ilyen tartalmú megállapodást nem kötöttek. Az opciós szerződés 6. pontja szerint a felek a vételi jog - és

nem a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettség - biztosítására kötötték ki az alperes javára elidegenítési és terhelési tilalmat a vételi jog tárgyát képező gépjárműre.

Az üzletszabályzat VI/1. pontja ezzel összhangban rendelkezik úgy, hogy „A Kölcsönbevevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a Hitelező javára - a Felek között létrejött szerződésnek megfelelően - a vételi jogot, vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyezni, és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a Hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.” Az idézett szerződési feltétel megszövegezése, annak nyelvtani értelme is azt támasztja alá, hogy a felek a törzskönyv alperes részére történő megküldésével és a gépjárműre vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalom kikötésével az alperes opciós jogát kívánták biztosítani. Ennek megfelelően a törzskönyv birtoklásához való jog és az elidegenítési és terhelési tilalom joga az opciós joghoz kapcsolódó járulékos jogosultságok, amelyek járulékos jellegükre figyelemmel az opciós jog megszűnésével együtt megszűntek.

Az üzletszabályzat alperes által hivatkozott IV/9. pontja - az Üsz. VI/1. pontjával és az opciós szerződés 6. pontjával együttesen értelmezve - csupán annyit jelent, hogyha a kölcsönbevevő teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező (az alperes) köteles kiadni a törzskönyvet és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot. Nem vonható le azonban ebből a szerződési feltételből az a következtetés, hogy akkor is jogosult lenne az alperes magánál tartani a törzskönyvet, vagy megtagadni az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges nyilatkozatot, ha az e jogosultságok alapjául szolgáló opciós joga megszűnt.

A perbeli esetben a peres felek a kölcsönszerződés biztosítékeként nemcsak opciós jogot kötöttek ki, hanem adásvételi szerződést is kötöttek. A fentebb hivatkozott közérdekű perben az ítéletábra megállapította annak a szerződéses kikötésnek (adásvételi szerződéses blanketta 4. pont) a tisztességtelenségét, amely szerint az adásvételi szerződés az azt megelőző napon lép hatályba, amikor a hatálybalépésre okot adó feltétel bekövetkeznék (jogerős bírósági, vagy egyéb határozat, okirati végrehajtási záradék kiállítása, végrehajtási eljárás, csőd, vagy felszámolási eljárás megindítása - BDT2008. 1828). A fenti rendelkezés érvénytelenségére figyelemmel az adásvételi szerződés időbeli hatálya nem határozható meg. Az adásvételi szerződés megkötésével a peres felek célja a kölcsönszerződés biztosítása volt, a szerződés hatálybalépése megállapíthatóságának hiányában azonban az adásvételi szerződés a kölcsönszerződés biztosítékaul nem szolgálhat, az érvénytelen rész nélkül ugyanis a szerződés nem teljesíthető, így az a Ptk. 239. §. (2) bekezdése értelmében egészében megdől.

Az opciós jog megszűnésére, valamint az adásvételi szerződés érvénytelenségére figyelemmel az alperesnek nincs érvényes jogcíme a törzskönyv birtokban tartására, erre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, s kötelezte az alperest a gépjármű törzskönyvének kiadására, valamint pótolta az alperesnek a gépjármű-nyilvántartásba bejegyzett opciós joga törlésére irányuló hozzájáruló nyilatkozatát.

A felperes keresetlevelén 42 000 Ft eljárási illetéket rótt le, az elsőfokú bíróság ítéletében további 30 000 Ft illeték leletezés terhével történő megfizetésére kötelezte. A felperes perben érvényesített követelése tárgyi keresethalmazat, miután egyfelől kérte az alperes kötelezését a törzskönyv kiadására, másfelől keresete jognyilatkozat pótlására irányult. Erre figyelemmel az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja, valamint 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege 2 x 36 000 Ft, azaz 72 000 Ft, ezért helytállóan kötelezte az elsőfokú bíróság a felperest a különbözetként mutatkozó 30 000 Ft eljárási illeték megfizetésére. E tekintetben az ítéletábra az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, míg annak részbeni megváltoztatásáról a

fentebb kifejtettek szerint a per főtárgyát illetően döntött.

A felperes fellebbezésének sikerére tekintettel az ítéltábla mellőzte a felperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes elsőfokú eljárásban felmerült költségeinek viselésére, amelynek összege tartalmazza egyfelől a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján 15 munkaóra figyelembe vételével megállapított ügyvédi munkadíjat, másfelől a felperes által megfizetett és leletezés terhével megfizetendő elsőfokú eljárási illetéket.

Az ítéltábla észlelte, hogy a felperes fellebbezésén sem megfelelő összegű eljárási illetéket rótt le (48 000 Ft), az ugyanis az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, valamint 40. § (1) bekezdése alapján megállapított 1 200 000 Ft illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint 96 000 Ft, ezért az ítéltábla az Itv. 73/A. § (4) bekezdése alapján hivatalos lelet készítésének terhével felhívta a felperest további 48 000 Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

A fellebbezés eredményesnek bizonyult, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek viselésére, amely a felperes képviselőjével kapcsolatban felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VI. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdés, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból, továbbá az általa lerótt és leletezés terhével megfizetendő másodfokú eljárási illetékből áll.

Szeged, 2015. május 6.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró